

Welke stijl hoort bij wie?

Ze kleden zich meisjesachtig, klassiek, sportief of juist als een heuse rockabilly of een stoere rockster. Wat deze vrouwen gemeen hebben: een geheel eigen stijl.

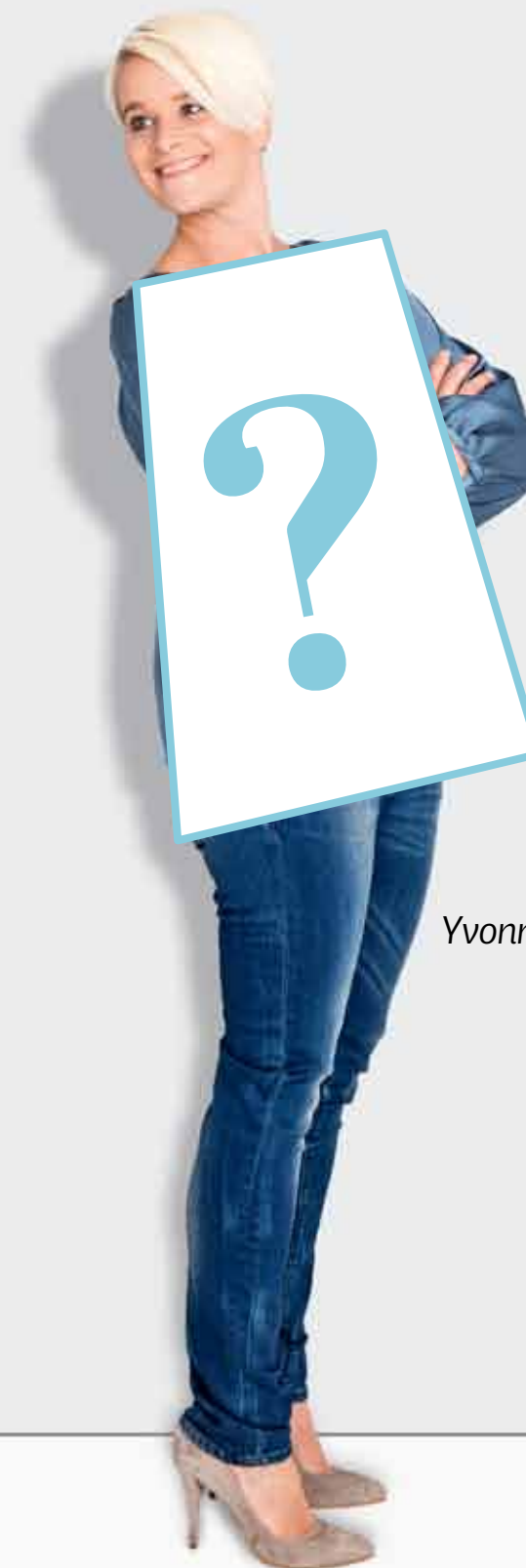
Danielle

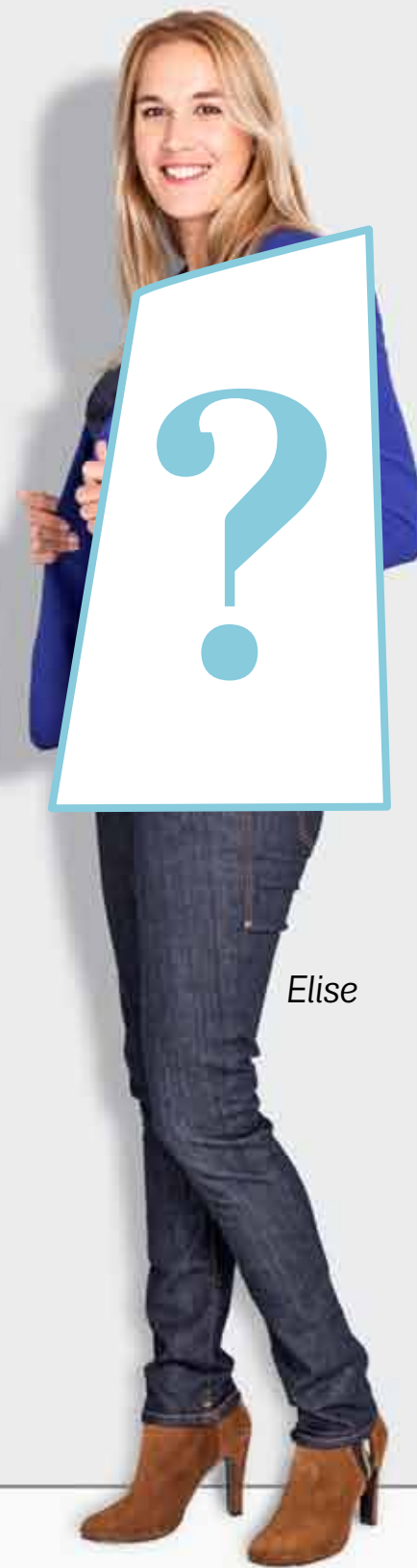
Amber

Dee-Ann

Yvonne

Elise

STOERE ROCKCHICK

Amber Scholten (39), administratief medewerker en eigenaresse van de webshops [lkstraal.nl](#), [Dasndas.nl](#) en [Tshirttovenaar.nl](#), is al negentien jaar samen met **Jamil (38)**, met wie ze twee dochters heeft, **Kaya (10)** en **Jade (7)**.

“Mijn kledingstijl is onderscheidend, van rockchick tot madmen-achtig, maar vooral mijn schoenkeuze valt behoorlijk op: altijd hoge hakken, van kermitgroen tot glitterend paars. Mijn bühneboots – ik heb vijf paar – komen uit Engeland. Ik bestel ze online. Heb ik op een werkdag geen afspraken met klanten, dan draag ik ze ook onder een mantelpakje. Mijn dochters en man vinden dat ik er fantastisch uitzie. Zelfs na negentien jaar krijg ik bijna dagelijks een complimentje van Jamil. Al ergert hij zich geregeld aan de troep op onze walk-in-rommelzolder. Zijn motto is twee eruit, één erin, maar in de praktijk is het meestal andersom.

Als ik een jaar lang elke dag iets anders zou willen aantrekken, lukt dat gemakkelijk. En dan heb ik het nog niet eens over mijn schoenentiek gehad. Met recht ben ik de Imelda Marcos van Saendelft. Ik heb – en dan zeg ik het heel voorzichtig – vijftig paar pumps en laarzen. Alleen mijn allermooiste exemplaren bewaar ik apart in een doos, met een vloeitje eromheen. Hoeveel ik per maand uitgeef aan kleding en schoenen? Geen idee, ik heb geen vast kledingbudget. Het is maar net hoeveel ik die maand via Marktplaats en mijn websites heb verkocht. Ik customize liever merkloze kleding tot iets unieks dan dat ik veel geld uitgeef. Op straat, op mijn werk, ik krijg vaak complimentjes over mijn outfit. De leukste opmerking *ever* kreeg ik afgelopen zaterdag. Ik stond in mijn overall, maar op hoge hakken, in onze garage aan mijn oldtimer te sleutelen, toen Kaya binnenkwam met een vriendinnetje. Het meisje keek me met grote ogen van bewondering aan en zei: ‘Jij bent echt de stoerste moeder die ik ken.’ Of ik er over twintig jaar ook nog zo uitzie, vind ik een onzinnige vraag. Ik kleed me elke dag anders. Maar die twist in mijn kledingstijl zal altijd blijven. Dat is wie ik ben.”

Leren legging € 40, laarsjes (heb ik al twintig jaar), zebrajasje (gekregen), tas (eigen ontwerp), shirt (T-shirt Tovenaar, eigen ontwerp). Pagina 14: spijkerbroek (Levi's), enkellaarsjes (Dr. Adam's).

‘Ik customize liever merkloze kleding tot iets unieks dan dat ik veel geld uitgeef’

Elise Schot (34) woont samen met **Sjoerd (30)** en is de moeder van hun kinderen **Juliette (11)** en **Sverre (1)**. Het gezin woont en werkt acht maanden per jaar op een tot recreatieschip omgebouwde historische tjalk.

“Laatst bezocht ik een galerie bij ons in de stad. De eigenaar sprak me aan: ‘Hé, jij was hier laatst ook, samen met je zus.’ Mijn ‘zus’ is mijn elfjarige dochter Juliette. We lijken inderdaad op elkaar. Juliette, die zich stoerder kleedt, wordt vaak ouder geschat en ik – mede door mijn meisjesachtige, zelfs een tikkeltje ouderwetse kledingstijl – jaren jonger. Heb ik tijdens het aanmeren in een vreemde haven in plaats van mijn zeilkleding een jurkje aan dan neemt de havenmeester me nooit meteen serieus. ‘Hoezo jouw schip? Waar ligt die boot dan?’ Dat zo’n jong ding zulk zwaar werk doet, verwachten ze niet. Dat ik van zachte stofjes, frivole jurkjes en kniekousen houd, komt denk ik doordat ik tijdens mijn werk altijd van die lompe zeilpakken draag. Het moet echter geen sneue toestand worden, dus naveltruitjes, doorschijnende bloesjes en minirokjes komen er bij mij niet in. Per maand geef ik ongeveer twintig euro uit, schoenen, ondergoed en sokken niet meegerekend. Mijn oma uit Scheveningen maakte vroeger kleding. Voor zichzelf, maar ook voor mij. Ze had van die ouderwetse patroonboeken en tijdschriften waar ik altijd in zat te bladeren. En een kist vol met ouderwetse stofjes. Vond ik een lapje mooi, dan maakte mijn oma in een handomdraai een mooie blouse. Misschien dat ik daarom graag in kringloopwinkels en sneubhokken (Friese rommelschuren, red.) kom. Ooit zei iemand eens tegen mij dat tweedehands kleding vies is, ik zou er zomaar iets van kunnen oplopen. Daardoor durfde ik een tijd niet toe te geven dat mijn kleding niet nieuw is. Inmiddels ben ik de schaamte voorbij. Ik zie vooral veel voordelen: het is goedkoop, het krimpt niet (meer) en ik hoef nooit bang te zijn dat ik op een feestje iemand tegenkom met precies dezelfde jurk. Toch denk ik niet dat ik op mijn zestigste nog meisjesachtige kleding draag. Je moet geen karikatuur worden van jezelf.”

Jurk € 4,50 (sneubhok/rommelschuur), vest € 6 (kringloop), party € 5,99, beenwarmers € 4,95, hakken € 25 (uitverkoop), de hakken zijn gepimpt met lapjes stof en Paverpol € 2,50 en € 9,65. Pagina 15: spijkerbroek (Diesel via de Bijenkorf), enkellaarsjes (Dr. Adam's).

MEISJESACHTIG

‘Ik houd van zachte stofjes, frivole jurkjes en kniekousen’

ELEGANT EN KLASSIEK

‘Tot ieders
verbazing
houd ik niet
van shoppen’

Danielle Behrens (45) woont samen met Mark en is eigenaar van adviesbureau Flexkenner. Sinds haar tienerjaren is haar stijl vrouwelijk, elegant en klassiek.

“Mijn kasten – ik heb een kledingkast, een schoenenkast en een tassenkast – hangen vol elegante en klassieke mantelpakjes, jurkjes, zijden blouses en sjaals. Ik heb parelkettingen in alle soorten en maten, handschoentjes in alle kleuren van de regenboog, ontelbaar veel hoeden, minstens twintig handtassen en evenveel pumps en hoge laarzen. Tot ieders verbazing houd ik niet van shoppen. Gemiddeld reed ik – anderhalf jaar geleden ben ik voor mezelf begonnen, dus ik moet nu meer op de centjes letten – twee keer per jaar naar Antwerpen of Brussel. Tja, dan gaf ik rustig in één keer tweeduizend euro uit. Een meeloper ben ik nooit geweest. In tegenstelling tot mijn klasgenoten en vriendinnen, die je kon uittekenen in jeans en slobbertrui, hield ik al vroeg van klassiek: ruiten rokjes, kniekousen en platte schoenen met lovertjes. Hierbij liet ik me inspireren door een paar *college girls* uit de hogere klassen. Vanaf mijn dertigste val ik voor de chiquere merken: Burberry, Diane von Furstenberg, Patrizia Pepe, Dolce & Gabbana, Chanel, Tod’s en Wolford. Duur, maar ook tijdloos en van goede kwaliteit, ik zie het als een investering. Dit chocoladebruine mantelpakje bijvoorbeeld kocht ik vijf jaar geleden. Ik draag het geregeld. Of ik combineer het rokje met een coltrui en mooie hoge laarzen met hak. Per saldo valt de prijs dus best mee. Preppy staat voor netjes, vrouwelijk en damesachtig. De perceptie van veel mensen is dat je als je er damesachtig uitziet vast stijf bent. Een vooroordeel. Ik houd van lachen en gek doen. Heb ik zin om op straat te huppelen, doe ik dat gewoon. Ook in Chanel.”

Mantelpakje € 600 (Plein Sud), zijden blouse € 125 (Dolce & Gabbana), zijden sjaal € 200 (Louis Vuitton), parelketting € 200 (By Malene Birger), pumps € 250 (Tod’s). Pagina 14: spijkerbroek (Levi’s), enkellaarsjes (Dr. Adam’s).

TOMBOY

‘Mijn stijl is
stoer en sportief,
zo wil ik ook overkomen’

Yvonne Prins (36), eigenaresse van een Zuid-Amerikaans restaurant in Purmerend, woont samen met Zeppo (42), stiefzoon Mike (17) en dochters Lizzy (9) en Sjimie (5).

“Kleding moet vooral lekker zitten, groot zijn en hangen. Mijn stijl is stoer en sportief en zo wil ik ook overkomen. Niet als een ouwe moeke. Mode heeft me nooit iets gezegd. Net zoals make-up. Zaten mijn vriendinnen op zaterdagavond uren voor de spiegel te tutten, het enige wat ik deed was een petje opzetten voor we naar de kroeg fietsten. Mijn meiden klagen nooit dat ik er te *baggy* uitzie, maar kleeft ik me een keer vrouwelijk – bijvoorbeeld voor een bruiloft of Kerst – dan kunnen ze er niet over uit: ‘Mam, wat ben je mooi.’ Mijn vriend, die meer van stoer houdt, moet op die momenten altijd lachen: ‘Schat, je benen zijn te kort voor een jurkje.’ Onze dochters zijn – helaas – echte meisjesmeisjes. Lizzy is net een ekster, als het maar glanst en glinstert. Ook de jongste houdt van jurkjes en rokjes, maar ze stribbelt gelukkig nog niet tegen als ik er een petticoat onder aantrek om haar outfit wat stoerder te maken. Gemiddeld geef ik veertig euro per maand uit. Ik heb ook maar vier paar sneakers. Het is niet dat ik het me niet kan veroorloven, maar ik ben nou eenmaal een koopjesjager en fan van monsterverkopen en de Noordermarkt. Omdat mijn kleding niet modisch is, gaat het lang mee. Mijn favoriete ski-jasje bijvoorbeeld, is al 45 jaar oud. Gekocht door mijn moeder toen ze achttien jaar was. Ik kleeft me niet alleen stoer, ik ben het ook. Vroeger al. Ik was een jongensmeisje, ik klom liever in bomen dan dat ik met poppen speelde. Ik heb ook veel vrienden, bij hen voel ik me *one of the guys*. Gaan we mountainbiken in het bos, neem ik zeker niet het ‘meisjespad’. Hoe hoger en steiler de heuvel, hoe beter.”

Trui € 25 (monsterverkoop G-Star), jeans € 55 (G-Star), sneakers € 90 (Adidas). Pagina 15: spijkerbroek (Maison Scotch via de Bijenkorf), hakjes (Dr. Adam’s).

Dee-Ann van de Berg (42) is software-specialist op een universiteit en leadzangeres bij de bands *Dee-Ann and The Nightcaptains* en *Dee's honeytone*s. Ze is getrouwd met Mars, met wie ze een dochter heeft, Lily (10).

“Retrorockabilly is a way of living. Mijn kleding, mijn huis, alles ademt de jaren vijftig. De fifties zijn mij met de papelepel ingegoten. Mijn opa, met wie ik een hechte band had, was een groot fan van Bill Haley, Gene Vincent en Elvis Presley. Ik leende vaak zijn cassettebandjes. Ik draag geen vintage, maar reproducties geïnspireerd op die tijd. Het liefst een kokerrok over de knie, strak, zodat mijn vrouwelijke vormen goed uitkomen. Ooit kreeg ik van een vriendin *Burda*-patronen van fiftiesjurken, maar dan aangepast aan nu. De décolletés bijvoorbeeld zijn tegenwoordig veel strakker. Mijn podiumkleding laat ik het liefst maken, omdat ik als artiest natuurlijk origineel wil blijven. Inspiratie haal ik uit de foto's van retromodellen, die zich via de website aanmelden voor de rubriek *Pin-up van de week*. Want naast leadzangeres van een rockabillykwartet ben ik ook eigenaar van www.rockabilly-online.com. Mijn dagelijkse kleding koop ik op rockabillyfestivals in Nederland en (vooral) in Amerika. We gaan niet elk jaar op vakantie naar Las Vegas en San Diego, maar wel geregeld. Mijn favoriete winkel is de Betty Page Store, waar ze pin-upkleding verkopen. Of kleding van de website van Pinup Girl Clothing. Geef ik rustig driehonderd euro in één keer uit. Op mijn werk kleed ik me praktischer, maar altijd in stijl: vestjes en een wijde jarendertigbroek à la Marlene Dietrich. Vorig jaar speelde ik samen met mijn band op het bedrijfsfeest. Voor de gelegenheid doste ik me van top tot teen uit. Nou reageren mijn collega's meestal al enthousiast op mijn outfits, maar die avond regende het complimentjes. Of ik voortaan ook zo naar kantoor wilde komen? Ik weet zeker dat ik tot mijn dood een retro-rockabilly zal blijven. Eenmaal in het bloed gaat het fiftiesvirus er niet meer uit.”

Jurk in panterstof € 70 (op maat gemaakt), oorknopjes € 10 (V&D), vintage tas \$ 18 (gekocht in San Diego), bloem € 5 (H&M), parelarmband \$ 10 (gekocht in Bangkok). Pagina 15: spijkerbroek (Diesel via de Bijenkorf), enkellaarsjes (Dr. Adam's).

‘De fifties zijn mij met de papelepel ingegoten’

